

נהג ישראלי-הבט לעצמך במראה

כנהג, הולך רגל ואזרח אין לי אלא לחלוק בכל הכבוד על הנאמר בכתבתו של אבי נאור "שר התחבורה כ"ץ מפקיר אותנו בכבישים" ולא בגלל שמשדד התחבורה איננו אחראי לסלילת כבישים טובים ובטוחים יותר, אלא שהאחריות לקטל בדרכים כן מונחת לפתחם של הנהגים הישראלים.

לא ניתן להתעלם מצורת הנהיגה של מיעוט ישראלי שלא ניתן לכנות את אופן התנהגותו על הכביש במילה אחרת מאשר ברברית.

כמי שנהג ועבר קילומטרים רבים בארצות מזרח ומערב אירופה, ארה"ב ואפילו טורקיה, אני יכול להעיד באופן אישי על כך שלא נתקלים בתופעות של עקיפת כל התנועה כולה במסלול הימני ואז מעבר חד למסלול השמאלי קיצוני וחוזר חלילה, במהירות של 130-150 קמ"ש, תוך גרימת סיכון ממשי לכל יתר כלי הרכב על הכביש.

נהגים אלה אשר משום מה אינם חוששים כלל מאימת הדין, וברור שאינם מקשיבים לפרסומות החינניות של מנהל הבטיחות בדרכים המושמעות ברדיו מספר פעמים ביום, עושים כאוות נפשם על הכביש וברוב המקרים אינם נתפסים ואינם משלמים את המחיר על נהיגתם הפרועה והמסכנת חיים.

בהולנד לדוגמא אם המהירות המותרת היא 50 קמ"ש ונהג עובר מהירות זו אפילו ב-3 קמ"ש מיד יקבל דו"ח הביתה לתשלום קנס של 100 אירו ומעלה. מצלמות מהירות מכסות כמעט את כל הכבישים ומספיק לנסוע בשיירה של מכוניות בזחילת צב של 40 קמ"ש כדי להבין שהנהג ההולנדי לא יעבור את המהירות המותרת אפילו בכביש צדדי שכן יודע הוא באופן וודאי מה יהיה גורלו אם יהין לעבור על החוק.

ואילו בישראל, ברוב הכבישים אין מצלמות מהירות ואם כבר קיימות מצלמות כי אז נהג אשר נתפס לרוע מזלו בעדשת מצלמה שכזו ישכור עורך דין טוב אשר יגיש חיש מהר עתירה לפסילת מהימנות המצלמה מסיבה טכנית כזאת או אחרת. בית המשפט יקשיב בקשב רב לטענות הסניגור המלומד ופעמים יבטל את הדו"ח תוך הטלת דופי בכל מערכת המצלמות כולה, למרות שמצלמות אלה מהימנות ברוב ארצות העולם המפותח.

ואם נאמר שהנהגים הפרועים מהווים כ-10% מאלה אשר אנו רואים מתנהגים כך על הכביש, הרי שקיים המגזר הנוסף אשר נקרא לו המגזר הפזיז/אדיש או חסר דרך ארץ. כמה פעמים ביום רואים אנו נהגים אשר אינם מאותתים כאשר הם עוברים מסלול, דבר בסיסי אותו מלמדים בשיעורי נהיגה מהיום הראשון ואשר בחו"ל מהווה פעולה אינסטינקטיבית - 'עוברים מסלול מאותתים'. האיתות לא רק בא לתת התרעה לנהגים אחרים על כוונותי בכביש אלא מהווה אקט בסיסי של נימוס על הכביש כלפי הנהגים האחרים.

ומה לגבי אותם נהגים הנוסעים אפילו מתחת למהירות המותרת ומתעקשים לנסוע דווקא במסלול השמאלי בכביש המהיר, או שאינם שומרים על הימין אפילו בנהיגה בעיר גם כאשר אין מכוניות כלשהן מימנם.

ומי כמונו מכיר את אותם פקקים של הבוקר, כאשר היציאה מהכביש המהיר מצטמצמת למסלול אחד או שניים ותור ארוך של מכוניות ממתין ליציאה, לבד מאותם 'חכמולוגים' אשר עוקפים את כולם משמאל ואז נכנסים ליציאה ברגע האחרון.

כל הדברים הללו גורמים למרמור בקרב ציבור הנהגים ואז כל העולם כולו 'מחזיר' לשני במקום לנהוג בדרך ארץ ובאדיבות תוך מתן זכות קדימה לרכב אחר, גם מתי שלא חייבים!

לדעת כותב שורות אלה, שורות הנכתבות מתוך תסכול ועצב, הצורה היחידה להתגבר על תרבות הנהיגה בישראל תהיה לחנך דור חדש של נהגים אשר אינם לוקים בתסמונות הנהיגה הלקויות הללו

ולתחיל לחנך את הדור הצעיר לנהיגה בטוחה כבר מבית הספר היסודי על ידי שינון כללי ההתנהגות על הכביש ליום שיהיו נהגים. תלמידים אלה גם כאשר יתבגרו לא יחלמו לחצות את הכביש ברמזור אדום כהולכי רגל כי כך לימדו אותם בכיתות זהירות בדרכים מהגיל הרך, ואם יחונכו באופן דומה ילמדו הם להיות נהגים זהירים ומתחשבים בעתיד.

מאיר פוקס, הינו עורך דין, המוסמך בישראל ובניו יורק והינו שותף במשרד עורכי הדין גדעון קורן ושות'